

LUND UNIVERSITY

Konstruktioner av maskulinitet inom manosfären

Politiskt innehåll och paradoxalt meningsskapande

Abstract

This thesis examines and analyses how masculinity is constructed and politicized in selected parts of manosphere-discourses. Drawing on Raewynn Connell's theory of masculinities, Laclau & Mouffe's discourse theory and Mouffe's distinction between antagonism and agonism, the thesis analyzes three YouTube-based podcasts/interviews, featuring the four most prominent figures associated with the manosphere. The thesis is focusing on "masculinity" and how it is articulated as a floating signifier, but also how its meaning is stabilized through chains of equivalences, hegemonic claims and antagonistic relations. The result of the study indicates that masculinity is constructed through ideals of dominance, control, strength, status and rationality. Paradoxically, masculinity is also constructed as threatened, weakened and marginalized by feminism, liberalism, institutional power and "woke-culture". This thesis argues that this contradictory relationship works as a key mechanism through which masculinity becomes increasingly politicized. The portrayed position of victimhood is used to justify the return of hegemonic masculinity, traditional gender roles and male dominance.

Nyckelord: Manosfären, maskulinitet, feminism

Antal ord: 10 000

Abstract.....	2
1 Inledning.....	1
1.1 Syfte & Frågeställningar.....	3
2 Tidigare forskning.....	3
2.1 Manosfären som ett politiskt fenomen.....	4
2.2 Föreställningen om en hotad maskulinitet.....	5
2.3 Förändrade attityder gentemot jämställdhet och feminism.....	6
2.4 Forskningsbidrag.....	7
3 Teoretiskt ramverk.....	7
3.1 Diskursteorier: Mening och konflikt.....	8
3.2 Ekvivalenskedjor och meningsskapande.....	8
3.3 Antagonism, identitet och hegemoni.....	9
3.4 Raewyn Connell maskulinitetsteori.....	9
3.5 Politisering, Chantal Mouffe: Antagonism och agonism.....	11
4 Metod.....	12
4.1 Material och urval.....	12
4.2 Analysens genomförande.....	13
5 Resultat och analys.....	14
5.1 Maskulinitet som styrka, dominans och kontroll.....	14
5.2 Maskulinitet som underordnad och hotad.....	17
5.3 Feminismen och liberalismen som hotet mot maskulinitet.....	20
5.4 Maskulinitet och politisering.....	23
6 Avslutande diskussion.....	26
7 Referenser.....	30

1 Inledning

Under de senaste åren har frågor om kön, identitet och politisk tillhörighet blivit allt mer framträdande i digitala miljöer. Sociala medier, poddar och olika typer av forum har blivit centrala arenor där olika föreställningar om makt, samhällsutveckling och kön sprids men också politiseras. Ett fenomen som i detta sammanhang fått ökad uppmärksamhet är den så kallade manosfären. Begreppet syftar till att beskriva ett löst sammansatt nätverk eller en grupp av digitala gemenskaper och influencers där frågor om maskulinitet, feminism och mer generell samhällsutveckling behandlas. Dessa teman behandlas och förstås utifrån mer reaktionära och antifeministiska utgångspunkter. Manosfären är inte en enhetlig politisk rörelse utan syftar till att beskriva mångfacetterat digitalt landskap där olika kreatörer och influencers delar samma uppfattningar och föreställningar om män, maskulinitet, feminism och generell samhällsutveckling.

Manosfären går att förstås och tolkas på många olika sätt och är därav relativt svårdefinierad. Med det sagt, påverkar detta inte relevansen av att undersöka fenomenet. Faktum är att under de senaste åren har fenomenet uppmärksamrats i globala politiska sammanhang. FN:s jämställdhetsorgan UN Women har exempelvis fokuserat på frågan och definierar manosfären som ett övergripande paraplybegrepp för olika digitala miljöer där destruktiva maskulinitetsideal produceras. UN Women framhåller att rörelsen har olika ansikten med olika undergrupper, men att de alla delar samma grundläggande antifeministiska och misogyn tolkning av kön och samhälle (UN Women 2025).

Manosfären har blivit allt mer uppmärksammas både i den bredare samhällsdebatten men också i forskningssammanhang. Fenomenet har diskuterats i relation till unga mäns politiska orientering, radikalisering online, antifeminism men också våldsbejakande högerextremism och terrorism. Det finns exempelvis forskning som visar hur delar av manosfärens misogyny kopplats till våld mot kvinnor, incel-relaterade hämndattacker mot kvinnor och våldsbejakande extremism (Gerrand et. al. 2025). Samtidigt tolkas inte alltid fenomenet som en extremistisk och våldsbejakande rörelse. Den tolkas också som en bredare politisk och kulturell utveckling där misogyna och antifeministiska åsikter sprids online. Manosfären undersöks och förstås alltså utifrån flera olika perspektiv. Förståelsen av manosfären som politiskt fenomen väcker statsvetenskapligt relevanta frågor. Utöver att manosfären beskrivs

som en extremistisk digital miljö, är det en bred digital arena där föreställningar om makt, kön och samhällsordning diskuteras. Fenomenet har blivit allt mer tillgängligt och utbrett och lockar unga män som influeras och anammar kritiska perspektiv på feminism och samhällsutveckling.

Manosfären har belysts med olika fokus från högerextremism till högerpopulism. Frågor om vad det innebär att vara man, och vad maskulinitetsidentiteten utgörs av, fungerar som ett nav inom manosfären. Föreställningarna om vad män påstås ha förlorat är gemensamt för alla delar av manosfären.

Konstruktionen av maskulinitet inom manosfären har behandlats och undersökts i tidigare forskning. Lucas Gottzéns studier har exempelvis visat att erkännandet av manlig sårbarhet inom dessa typ av sammanhang inte alltid leder till empati, utan kan omförhandlas till bitterhet och toxiska maskulinitetsideal (Gottzén 2025). Inom manosfären framställs män ofta som stora förlorare i en modern västvärld som är präglad av en progressiv samhällsutveckling, feminism, liberalism och en "woke-kultur". Det kanske mest centrala argumentet och idén inom manosfären är att män förlorat sin tidigare och naturliga överordning i samhället där traditionella könsroller gått förlorade. Samtidigt som denna föreställning uttrycks, så etableras också en idealbild av mannen som en naturlig ledare, stark, dominant, rationell och disciplinerad. Genom dessa två föreställningar går det att identifiera en intressant diskursiv motsättning. Mannen framställs som både naturligt överordnad kvinnor i samhället och som marginaliserad, utsatt och försvagad.

Det är denna diskursiva motsättning som studien tar utgångspunkt i. Då rörelsen är mångfacetterad, så har denna studie inte som mål att undersöka manosfären som helhet. Istället lägger studien sitt fokus på hur maskulinitet konstrueras och politiseras i utvalda "manosfäriska diskurser". Här tolkas maskulinitet som ett öppet och omstritt begrepp vars mening, innehåll och innebörd konstrueras genom språkliga och diskursiva praktiker. Genom att undersöka vilka värden som förenas och kopplas till maskulinitet, vilka hotbilder som konstrueras blir det möjligt att undersöka och analysera hur maskulinitet blir till en politiserad konfliktlinje.

Manosfären tolkas här inte enbart som en löst sammansatt internetbaserad subkultur vars enda syfte är att producera provocerande innehåll på sociala medier utan också som en arena

för en politisk rörelse där föreställningar om kön och makt kopplas till politisk ordning. När mäns påstådda utsatthet och marginalisering relateras till liberalism, feminism och samhälleligt förfall konstrueras en politisk berättelse. I ljuset av detta undersöker och analyserar denna uppsats hur maskulinitet artikuleras i utvalda delar av manosfären. Studien behandlar hur maskulinitet konstrueras, vilka värden som kopplas till begreppet samt vilka hotbilder som framställs och konstrueras. Uppsatsen fokuserar särskilt på hur föreställningar om manlig dominans och manlig utsatthet kan samexistera inom samma diskursiva ram.

1.1 Syfte & Frågeställningar

Denna uppsats syftar till att undersöka hur maskulinitetsbegreppet konstrueras och fylls med politiskt innehåll i manosfären. Studien undersöker hur maskulinitet kan fungera som en politisk konfliktfråga och tar avstamp i tidigare forskning om föreställningar om manlig bitterhet, dominans, överordning, förlust och utsatthet. Studien utgår och hämtar inspiration från Laclau & Mouffes diskursteoretiska utgångspunkt där begreppet maskulinitet behandlas som en flytande signifikant. (Boréus & Bergström 2018: 262) Med detta avses att begreppet är öppet, omstritt och fylls med mening genom artikulation och ekvivalenskedjor. Därför blir syftet med studien inte att ge övergripande och heltäckande bild av manosfären som politiskt fenomen utan att analysera hur maskulinitet ges mening och används som en mobiliserande politisk identitet i ett urval av delar i manosfären.

Det övergripande syftet med uppsatsen är därmed att undersöka hur maskulinitet konstrueras och politiseras inom manosfären. Studien har vägletts av följande frågeställningar:

1. Vilka betydelser knyts till maskulinitet?
2. Hur konstrueras relationen mellan manlig utsatthet och manlig dominans?
3. Vilka hot konstrueras i relation till maskulinitet?

2 Tidigare forskning

Forskning om manosfären har på senare år gjorts inom flera olika vetenskapliga discipliner, men har varit relativt frånvarande inom statsvetenskap. Denna studie har därför som ambition

att bidra med ett statsvetenskapligt perspektiv, medan andra studier mer haft en exempelvis sociologisk eller genusvetenskaplig utgångspunkt. I detta avsnitt kommer tidigare forskning presenteras och diskuteras samt placera min studie i en bredare kontext. I forskningsöversikten identifierades tre huvudteman som sedan har utgjort grunden för presentationen av tidigare forskning.

2.1 Manosfären som ett politiskt fenomen

Barnes & Karim (2026) bidrar med ett statsvetenskapligt perspektiv på manosfären. De framhäver att statsvetenskapliga forskningsbidrag har varit relativt frånvarande och analyserar manosfären som inte enbart en subkulturell eller internetbaserad rörelse utan även som ett politiskt fenomen. Författarna tolkar manosfären som en form av "contentious politics", som en politisk rörelse som har som ambition att utmana den rådande maktstruktur, normer eller andra grupper. Manosfären definieras här som ett nätverk av onlineforum och sociala medier inom vilka framförallt misogyna och antifeministiska idéer och värderingar uttrycks och sprids. Ett återkommande tema är föreställningen om hur ett "gynokratiskt samhälle" har lett till att män blivit marginaliserade och förtryckta.

Artikeln visar att manosfären också kan förstås som ett uttryck för en bredare politisk process, där misogyny och antifeminism fungerar som ett slags enande ideologi. De framhåller också hur manosfären ofta avfärdas som en reaktiv, underground och nischad internetbaserad rörelse. Att inte betrakta den som ett politiskt fenomen menar författarna riskerar att osynliggöra dess roll i våld mot kvinnor och i bredare antidemokratiska processer.

Fortsättningsvis framhåller även Banet-Weiser och Kay (2025) att manosfären bör tolkas och förstås som ett uttryck för en bredare reaktionär politisk rörelse. De argumenterar dessutom för att snarare än att bara motsätta sig feministisk politik, speglar, härmar och approprierar de antifeministiska aktörerna feministiska begrepp, diskurser och politik. Feministiska begrepp och idéer omförhandlas med andra ord för att passa ett antifeministiskt syfte.

Forskningen bidrar med statsvetenskapliga perspektiv på hur manosfären inte enbart bör ses som individuella digitala uttryck för misogyni. Manosfären kan också förstås som delar av antifeministiska strömningar som fungerar som en mobiliserande kraft. För denna uppsats blir denna studie särskilt intressant för förståelsen av på vilket sätt manosfären skapar konfliktlinjer och politiska identiteter.

2.2 Föreställningen om en hotad maskulinitet

Fortsättningsvis undersöker Gottzén (2025) förhållandet mellan mäns påstådda offerposition kontra mäns vilja till överordning genom att analysera den så kallade MGTOW-rörelsen (Men go their own way). Studien utgår från och utmanar feministisk teori där erkännande av sårbarhet ofta ses som en potentiell grund för empati och etisk responsivitet, som i exempelvis Judith Butlers forskning (Butler 2016). Gottzén problematiserar denna föreställning och menar att ett sådant erkännande inte nödvändigtvis leder till empati eller solidaritet.

Gottzén analyserar istället hur denna föreställning om mäns offerposition och erkännandet av mäns sårbarhet kan användas och omvandlas till en grund för identitetspolitik och det som Gottzén beskriver som “ressentiment”, bitterhet. Manosfären beskriver män som utsatta för en strukturell orättvisa, som i sin tur legitimerar ett ideal om en slags manlig suveränitet. Dessa två positioner samexisterar, den underordnade och överordnade, och kan förstärka ideal om manlig dominans. Detta förhållande bidrar med en speciell form av manlig identitetspolitik, menar Gottzén.

Vidare framhåller Gottzén att detta förhållande bör förstås i relation till andra sociala och ekonomiska processer. Han pekar på att det männen kanske egentligen ställer sig kritiska till är nyliberalismen. Detta då många uttrycker oro och frustration över sin privatekonomi. Kvinnor blir enligt detta resonemang en syndabock för en upplevelse av ett ekonomiskt ojämnt samhälle. Gottzén efterfrågar en analytisk ansats som också inkluderar dessa mäns erfarenhet av social sårbarhet. En sådan ansats skulle kunna bidra till att skapa förståelse för deras livssituation (Gottzén 2025).

Gottzén har även tillsammans med Botto (2024) skrivit och analyserat den så kallade redpill-rörelsen. Studien baseras på intervjuer med 30 unga män som både dragits in i och lämnat redpill-rörelsen. Gottzén och Botto visar hur sårbarhet har spelat en central roll i männens radikaliseringsprocesser. Vägen in i rörelsen grundar sig ofta i känslor av ensamhet, låg självkänsla och misslyckanden i dejting. De unga männen erbjuds till synes “vetenskapsbaserade” förklaringar och perspektiv på individuella erfarenheter. Genom en slags “echochamber” så förstärks engagemanget i ideologin och radikaliseringsprocessen fortsätter där de unga männen anammar misogyna värderingar. Förutom det, framkallar

redpill-rörelsen en känsla av otillräcklighet bland de unga männen, genom dess fokus på utseende och status. Väl inne, slutar många engagera sig på grund av negativ påverkan på psykiskt mående. Vägen ur präglas alltså av samma känslor som ledde de unga männen in i rörelsen.

Gottzéns forskning bidrar med perspektiv på manoscfarens identitetspolitiska dimension. Detta väcker frågor om hur man kan förstå förhållandet mellan föreställningen om underordning och överordning diskursivt. Forskningen inom denna tematisering blir särskilt relevant för hur diskursen fungerar som meningsskapande. Diskursen blir inte bara åsiktsproducerande, utan erbjuder förklaringar och lösningar på problem kopplat till maskulinitet.

2.3 Förändrade attityder gentemot jämställdhet och feminism

Fortsättningsvis analyserar Gottzén och Areschoug (2025) unga mäns förändrade inställning till feminism, jämställdhetsfrågor och högerextrema ideologier i relation till deras kontakt med manoscfare. Artikeln belyser hur unga män i västerländska samhällen tidigare påvisat mer progressiva politiska åsikter gentemot jämställdhetsfrågor jämfört med tidigare generationer, men att detta under senare år har förändrats. Gottzén och Areschoug framhåller att senare rapporter påvisat ett större så kallat "gender gap" i hur män och kvinnor röstar. Där män under senare år i högre utsträckning anammat betydligt mer konservativa värderingar och åsikter.

Denna utveckling placerar sedan författarna i en kontext där manoscfare blivit allt mer mainstream och på så vis i förlängningen även misogyna och antifeministiska åsikter. Män framställs som förlorade i ett samhälle präglad av förändrade könsroller och relationer, där manoscfare erbjuder unga män ett perspektiv på dessa förändringar. Författarna diskuterar hur denna ny-konservativa våg bland unga män vittnar om socioekonomiska utmaningar såsom en osäker arbetsmarknad, detta även i relation till synen på den traditionella manliga rollen som försörjare. Avslutningsvis pekar Gottzén & Areschoug (2025) i artikeln hur dessa politiska åsikter, värderingar och uttryck inte nödvändigtvis är ett uttryck för förändrade ideologiska positioner bland unga män, utan politiska övertygelser är en komplex process som formas av specifika sociala kontexter. En annan studie av Roberts et al. (2026) visar hur unga mäns attityder till feminism och jämställdhet påverkats som en följd av manoscfarens genomslag. Frågan om en förändrad syn på jämställdhet undersöks även av Kay (2025) där

fokuset ligger på en bredare samhällsutveckling som Kay beskriver som “the age of anger”. Med detta menar författaren att politiska uttryck i samtidens digitala landskap i allt högre utsträckning präglas av bitterhet och förlust. Artikeln analyserar ilska bland kvinnor efter MeToo-rörelsen, där författaren pekar på att den växande kritiken blev mer synlig och legitim. Detta sker i en samtid präglad av reaktionär ilska som Kay kopplar till antifeminism och högerpopulism. Kay menar därför att vi behöver skapa förståelse för hur denna ilska riktas och formas i det digitala landskapet. Kays studie belyser också hur det vid sidan av manoscären har utvecklats ett slags femoscär. Detta tolkar Kay som en form av spegelbild till manoscären där idéer om biologisk essentialism och fatalism kommer till uttryck.

2.4 Forskningsbidrag

Tidigare forskning visar hur manoscären inte bara handlar om idéer och åsikter, utan även känslor och att det finns en rad olika sätt att förstå manoscären. Den kan förstås som ett politiskt fenomen där manlig sårbarhet och bitterhet utgör viktiga komponenter. Digital antifeminism grundar sig ofta i omförhandlingar av språk som rör utsatthet, förluster och orättvisa. Dessa är alla perspektiv i förståelsen av ett fenomen som är oerhört komplext och mångfacetterat. Som tidigare nämnt har det gjorts forskning som utgår från perspektiv som handlar om allt ifrån våldsbejakande högerextremism till antifeminism. Däremot finns en tydlig och gemensam ideologisk grund: Föreställningen om en hotad maskulinitet som följd av en progressiv samhällsutveckling. Ortega Fernandez (2023) understryker i sin forskning om betydelsen av fortsatt forskning inom området för att förstå dess inverkan på politisk polarisering och politisk samhällsutveckling. Mot bakgrund av detta fann studien inspiration av hur man kan förstå den till synes paradoxala relationen mellan under- och överordning och hur språket konstruerar denna föreställning. Därför kommer uppsatsen att rikta sitt fokus på hur maskulinitet konstrueras och politiseras i manoscären.

3 Teoretiskt ramverk

Uppsatsen har en diskursanalytisk ansats med inspiration från Laclau & Mouffes diskursteori som både fungerar som teori och metod. Förutom Laclau & Mouffes diskursteori kommer Raewyn Connells teori om maskulinitet att användas samt Chantal Mouffes demokratiteori. Dessa olika teoretiska perspektiv kombineras i syfte att möjliggöra en analys av hur maskulinitet konstrueras och politiseras inom manoscären.

3.1 Diskursteori: Mening och konflikt

Enligt Laclau & Mouffes diskursteoretiska ansats är sociala fenomen inte givna utan formas och konstrueras inom och genom diskurser. Dessa diskurser beskrivs som system av betydelser och meningar där begrepp formar hur verkligheten tolkas.

En utgångspunkt är det som Laclau & Mouffe beskriver som antagonism. Den teoretiska innebörden av begreppet är att identiteter skapas relationellt och diskurser är alltid konfliktfyllda med avseende på hur verkligheten ska tolkas.

Diskurser är alltså enligt detta perspektiv inte helt stabila, utan alltid öppna för hegemonisk kamp där vissa betydelser tillfälligt fixeras och legitimeras. I denna studie analyseras hur maskulinitet artikuleras, vilka motsättningar som konstrueras och hur dessa bidrar till att förstå social och politisk ordning. En grundläggande utgångspunkt är att diskurser organiseras kring centrala begrepp vars betydelse inte är konstanta utan konstrueras genom artikulation. Med artikulation avses den process där begrepp kopplas ihop och ges mening i relation till varandra (Boréus & Bergström 2018: 261). På så vis skapas tillfälliga fixeringar av betydelser men som alltid är potentiellt öppna för omförhandling.

För denna studie kommer särskilt fokus ligga på Laclau & Mouffes begrepp *flytande signifikant*. Med detta menas centrala uttryck inom diskursen vars innebörd är föremål för diskursiv kamp om meningsfyllnad. I denna studie kommer begreppet maskulinitet förstås som en flytande signifikant.

3.2 Ekvivalenskedjor och meningsskapande

Betydelsen av dessa signifikanter formas och konstrueras av det som Laclau & Mouffe beskriver som *ekvivalenskedjor*, vilka fungerar som ett nätverk där begrepp kopplas samman och ges samma innebörd (Boréus & Bergström 2018: 262). I denna studie kommer som tidigare nämnt "maskulinitet" förstås som en flytande signifikant och för att analysera begreppet kommer ekvivalenskedjor att identifieras för att förstå hur begreppen artikuleras. De motsägelsefulla definitionerna och förståelserna blir intressanta att analysera i förhållande till dessa ekvivalenskedjor.

3.3 Antagonism, identitet och hegemoni

En central aspekt av Laclau & Mouffes diskursteori är hur identiteter konstrueras relationellt. Det vill säga att ett slags "vi" alltid formas och etableras i förhållande till ett "dem". Diskurser är genom denna process präglade av det Laclau & Mouffe kallar för antagonism (Boréus & Bergström 2018: 263). Detta innebär i sin tur att olika sätt att förstå världen är oförenliga.

Vad gäller denna studien används denna utgångspunkt för att analysera hur maskulinitet konstrueras genom dessa antagonistiska relationer. Det vill säga hur maskulinitet definieras och formas i relation till något yttre. Genom dessa antagonistiska relationer stabiliseras specifika identiteter eller positioner. Försättningsvis blir vissa förståelser och tolkningar dominerande och ses som självklara. När detta händer går det att prata om det Laclau & Mouffe kallar för hegemoni (Boréus & Bergström 2018: 262). Däremot är alltid denna hegemoniska fixering tillfällig. Därför blir det intressant att analysera hur vissa förståelser och tolkningar av maskulinitet etableras som hegemoniska.

3.4 Raewyn Connell maskulinitetsteori

Vidare utgår studien ifrån Connells maskulinitetsteori. Syftet med att använda teorin grundar sig i att det möjliggör analys av på vilket sätt det skapas hierarkier mellan män och inte bara mellan män och kvinnor. Hierarkierna grundar sig i och bestäms av olika former av syn på maskulinitet. Connell skiljer mellan hegemonisk, delaktig, underordnad och marginaliserad maskulinitet (Connell 2005). *Hegemonisk maskulinitet* syftar till att beskriva en form av kulturellt idealiserad maskulinitet som ses som överordnad och dominerande i ett givet samhälle. Alltså en form av maskulinitet som är överordnad andra former av maskulinitet. Trots att det är en idealiserad bild av vad det innebär att vara man och få män faktiskt förkroppsligar denna typ av maskulinitet, måste både män och kvinnor förhålla sig till idealen.

Syftet med att använda denna teoretiska utgångspunkt är att analysera hur denna hegemoniska maskulinitet som manoscären på många sätt förespråkar konstrueras i förhållande till andra motsägelsefulla positioner. Det vill säga analysen fokuserar på hur

maskulinitet både kan framställas som överordnad och marginaliserad inom en diskurs som är förespråkare för denna typ av hegemoniska maskulinitet. Det intressanta blir att undersöka hur ekvivalenskedjor konstrueras och vilka värden som knyts till föreställningar om manlig överordning och marginalisering. Connells begrepp används därför inte bara för att identifiera manliga ideal om dominans utan också om hur dessa ideal samexisterar med berättelser om utsatthet och förtryck. Det är mellan denna motsättning som uppsatsen identifierar hur hegemoniska maskulinitetsideal kombineras med upplevelser av marginalisering och utsatthet.

Det särskilda fokuset ligger alltså på konstruktionen av den hegemoniska maskuliniteten i materialet. Förutom den hegemoniska maskuliniteten diskuterar Connell det som kallas för *delaktig maskulinitet*. Begreppet syftar till att beskriva en form av manlighet som inte helt och hållet uppnår det hegemoniska idealet men som drar nytta av den könsordning som den hegemoniska maskuliniteten upprätthåller. Maskuliniteten saknar de egenskaperna som den hegemoniska förknippas med, men som männen kan identifiera sig med och dra nytta av. Fortsättningsvis handlar den *underordnade maskuliniteten* om en form av manlighet som nedvärderas i relation till den hegemoniska maskuliniteten. Historiskt har Connell använt begreppet för att analysera hur homosexuella män underordnas den ideala formen av maskulinitet. Den underordnade maskuliniteten används i denna studie för att undersöka vilka former av maskulinitet som framställs som legitima och vilka som inkluderas i berättelsen om maskulinitetens konstruktion. Detta möjliggör analys av hur hierarkier skapas mellan män och hur maskulinitet konstrueras genom att vissa män nedvärderas. Den sista formen av maskulinitet Connells diskuterar är *den marginaliserade*. Formen av maskulinitet används av Connell för att analysera hur mäns position påverkas av andra aspekter av maktordningar. Detta kan exempelvis handla om etnicitet eller klass. Detta innebär att den marginaliserade maskuliniteten innehåller delar av den hegemoniska, men saknar vissa delar för att fullt ut kunna betraktas som hegemonisk. Marginaliseringen kan handla om exempelvis sociala eller ekonomiska villkor. Begreppet blir relevant i analysen av hur mäns utsatthet framställs i materialet. Det vill säga hur marginaliseringen diskuteras och förstås och om det lyfts andra aspekter och förklaringar till utsattheten. Det blir särskilt intressant att undersöka om exempelvis ekonomisk utsatthet omformas till utsatthet på grund av kvinnor och feminism.

3.5 Politisering, Chantal Mouffe: Antagonism och agonism

Avslutningsvis är det sista komplementet till det teoretiska ramverket Chantal Mouffes demokratiteori. Mouffe kritiserar idén om att demokrati främst handlar om konsensus. Det vill säga att demokrati skulle handla om att på ett så rationellt och samarbetsvilligt sätt som möjligt komma fram till den bästa lösningen. Istället pekar hon på att konflikt är en väsentlig del för demokratin. Hon skiljer däremot på två olika typer av konflikt, antagonism och agonism (Mouffe 2005: 16).

Antagonism handlar om att två politiska parter betraktar varandra som fiender. Den politiska motparten ses inte bara som en aktör av en annan åsikt utan som en fiende och ett hot som måste tystas eller besegras. På så vis fungerar denna typ av konflikt som destruktiv för demokratin. Antagonistiska konflikter kan leda till polarisering eller våld och delegitimering av politiska motståndare. En agnostisk konflikt kännetecknas av det motsatta. När två politiska parter som erkänner varandra som legitima deltagare i demokratin går det att tala om en agonistisk konflikt. De politiska parterna erkänner varandras rätt att existera, organisera sig och delta i demokratin.

Mouffe pekar alltså på att demokratins uppgift inte är att avskaffa konflikt, utan att göra om antagonistiska konflikter till agonistiska. Ett bra sätt att ringa in resonemanget är att demokratin ska göra politiska fiender till politiska motståndare. Den liberala demokratin begår enligt Mouffe ofta misstag när man talar om rationalitet, kompromiss och mittenpolitik. Riskerna med dessa typer av resonemang är att om politisk konflikt inte får uttryckas kan de ta sig uttryck i mer extrema former, som exempelvis populism, stark polarisering eller högerextremism.

Denna teoretiska utgångspunkt blir relevant för studien då distinktionen hjälper analysen att identifiera hur politiska motståndare konstrueras inom manoscären. Genom denna teoretiska utgångspunkt analyserar uppsatsen hur maskulinitet fylls med politiskt innehåll genom konstruerande av antagonistiska konfliktlinjer.

Sammanfattningsvis används Laclau & Mouffes diskursteori för att förstå hur meningsskapandet går till. Detta genom politisk artikulation, en flytande signifikant, ekvivalenskedjor samt antagonism. Maskulinitet betraktas som en flytande signifikant vars

innebörd är ett objekt för kamp. Connells teori används för att analysera hur dessa artikulationer kring maskulinitet relaterar till hegemonisk maskulinitet, inte minst genom spänningen mellan den påstådda offerpositionen och dominansen. Slutligen används Chantal Mouffes demokratiteori för att undersöka och analysera hur manoscifären konstruerar politiska fiender och hur maskulinitet fylls med politiskt innehåll.

4 Metod

Denna studie har en diskursteoretisk ansats inspirerad av Laclau & Mouffes. Diskursteori betraktar alla sociala fenomen som resultat av diskursiva praktiker. Alla sociala relationer, betydelser och identiteter formas och konstrueras alltså genom språket och symboliska processer (Winther Jørgensen & Phillips 2000: 50). Genom studiens diskursteoretiska anspråk syftar analysen inte till att fastställa några empiriska sanningar utan snarare om att förstå hur mening skapas och konstrueras. Laclau & Mouffes diskursteoretiska ansats handlar förutom att förstå hur mening skapas inom specifika diskurser också om att förstå hur dessa meningar utmanas och stabiliseras (Boréus & Bergström 2018: 260). Laclau & Mouffes diskursteori fungerar både som ett teoretiskt ramverk och metod. Teorin erbjuder inte en konkret mall för metod och analys men begreppen kan operationaliseras som analytiska verktyg (Winther Jørgensen & Phillips 2000:49). Begreppen som denna studie använder sig av är flytande signifikant, ekvivalenskedjor, artikulation, hegemoni, antagonism och agonism.

4.1 Material och urval

Studiens empiriska material består av tre videor/poddavsnitt på YouTube. Empirin baseras på ett strategiskt urval där de 4 mest centrala, största och mest inflytelserika manoscifär-profilerna deltar. I avsnitten som har valts ut för studien diskuteras teman som feminism, maskulinitet, samhällsutveckling, könsroller och mäns plats i samtiden. YouTube är en viktig digital plattform för manoscifären där kreatörerna har möjlighet att utveckla längre resonemang och inte bara korta åsikter. Då längre en samtalsform möjliggör fördjupad analys av hur maskulinitet konstrueras och politiseras så valdes just YouTube ut som digital plattform för att samla in mitt material. Materialet i de utvalda poddarna behövde också vara tillräckligt

omfattande för att kunna fungera som grund för en diskursanalys. Valet av avsnitt syftar till att fånga tydliga och analytiskt relevanta exempel från de största manoscär-profiler. Urvalet av videor och profiler är relativt litet, men studien gör inte anspråk på att representera hela manoscären då den är oerhört komplex och mångsidig. Teman som rör feminism, maskulinitet och jämställdhet är vanligt förekommande och fungerar som navet i hela rörelsen. Ett fåtal men strategiskt valda videor möjliggör analys av de mest centrala uttrycken för hur maskulinitet konstrueras och politiseras i manoscären. Detta motiveras genom att studiens primära ansats är en kvalitativ och tolkande analys av centrala uttryck inom manoscären för att undersöka diskursiva mönster. Materialet transkriberades och lästes i sin helhet för att identifiera övergripande teman, därefter kodades materialet. Fyra teman identifierades: *Maskulinitet som styrka, dominans och kontroll*, *Maskulinitet som underordnad och hotad*, *Feminism, liberalism som hot* och *Maskulinitet och politisering*.

Analysen av materialet strukturerades utifrån denna tematisering. Profilerna är Sneako, Andrew Tate, Tristan Tate och Myron. 4 olika profiler/influencers i tre olika videor/poddar/intervjuer utgör materialet. Dessa benämns som:

Videorna: V1 V2 V3

Profilerna: P1 P2 P3 P4

4.2 Analysens genomförande

Analysen genomförs stegvis. Först och främst har maskulinitet behandlats som en flytande signifikant. Begreppet är öppet och konstrueras genom diskursiv kamp om mening och betydelse. Fokuset ligger därför på vilka värden, och betydelser som knyts till begreppet (Winther Jørgenssen 2000: 50). Försättningsvis analyseras hur maskulinitet konstrueras och artikuleras genom ekvivalenskedjor. Alltså undersöker analysen vilka andra värden och föreställningar som sammanfogas och relateras till maskulinitet (Boréus & Bergström: 278). Fokuset ligger på att undersöka hur dessa kedjor med potentiellt paradoxala meningar länkas samman i syfte att förstå hur begreppet fylls med mening och hur olika betydelser hålls samman. Vidare används Mouffes förståelser av antagonistiska och agonistiska konflikter i analysen. Här ligger fokuset på att undersöka om, och i så fall hur, antagonistiska konfliktlinjer konstrueras. Det vill säga vilka aktörer eller fenomen som framställs och

positioneras som hot mot män, maskulinitet eller samhällsordningen. Analysen fokuserar på hur antagonistiska konfliktlinjer konstrueras där politiska motståndare framställs som ett antagonistiskt “dem”. Ett fjärde steg som analysen genomför är att undersöka vilka hegemoniska anspråk som görs. Det vill säga studien undersöker vilka förståelser och föreställningar av män och maskulinitet som konstrueras som sanna, naturliga eller självklara (Boréus & Bergström 2018: 279). Till sist tar studien avstamp i Chantal Mouffes demokratiteori och skiljelinjen mellan antagonistiska och agonistiska konflikter. Studien undersöker huruvida diskursens politiska motståndare framställs och konstrueras som legitima politiska motståndare eller illegitima politiska fiender. Analysen riktar genom Mouffes demokratiteoretiska utgångspunkt fokus på hur maskulinitet fylls med politisk innehåll genom etablerandet av antagonistiska konfliktlinjer. Mouffes demokratiteori används framförallt i syfte att undersöka hur maskulinitet politiseras genom konstruerandet av politiska fiender. Analysen relateras vidare till resultat från tidigare forskning.

5 Resultat och analys

I bearbetningen av materialet identifierades fyra huvudteman. Dessa fungerar som grund för analysens disposition.

1. Maskulinitet som styrka, dominans och kontroll
2. Maskulinitet som underordnad och hotad
3. Feminism, liberalism som hot
4. Maskulinitet och politisering

5.1 Maskulinitet som styrka, dominans och kontroll

Ett återkommande tema i alla de poddar som analyserades är en tydlig bild och framställning av en typ av maskulinitet som ses som överordnad. Samtliga profiler inom manoscenen beskriver “en riktig man” som ett maskulinitetsideal som uppnås genom hårt arbete och disciplin. Maskulinitet ses alltså inte som självklart eller neutralt utan snarare som ett ideal som måste uppnås, bevisas och sedan försvaras. Maskulinitet fungerar därför som något mer

än en könsidentitet utan som en hierarkiskt överordnad kategori i samhället. Maskulinitet artikuleras genomgående i termer av konkurrens, status och ekonomisk framgång

P1: "But I have a massive amount of blame to place on men because- Yeah . there's so many men who are genuinely incompetent. Mm. Like, if I was a chick, I wouldn't fuck these losers either. Like, they're losers".

P1: "And it may not for some men, 'cause some men haven't got choices, but men like me who genuinely have unlimited options, we want complete exclusivity".

Här går det att dra tydliga paralleller till Raewyn Connells maskulinitetsteori. Det görs tydliga hegemoniska maskulinitetsanspråk där P1 själv positionerar sig överst i hierarkin över andra män och kvinnor. Han beskriver andra män som förlorare och sig själv som en man med "unlimited options" när det kommer till kvinnor. Det görs en tydlig distinktion mellan män som uppfyller och inte uppfyller de hegemoniska maskulinitet idealen. Beskrivningarna av vissa män som "losers" kan tolkas som ett sätt att definiera sig emot en form av underordnad maskulinitet. Dessa män tillhör fortfarande kategorin män, men uppfyller inte alla kriterier för att erkännas som fullvärdiga inom maskulinitetshierarkin . Maskulinitet blir något som måste uppnås och bevisas och när det väl gjort det fungerar det som en hierarkiskt överordnad kategori i samhället som andra män och kvinnor förhåller sig till. Maskulinitet artikuleras utifrån denna ekvivalenskedja.

Maskulinitet - Konkurrens - Tävling - Status - Prestation - Kontroll

P1 beskriver en modern värld han menar har blivit allt mer "hyper competitive". Han menar också att allt män egentligen eftersöker är status. Där status beskrivs som ekonomisk framgång, fysisk styrka, antal sexuella partners. Att vara man innebär alltså att vinna i ett spel där olika män rangordnas i relation till varandra och där kvinnor är passiva aktörer som väljs ut av de överordnade männen. P1 pratar om "Top-Gs", "High status-males" och "men who've got nothing". Maskulinitet är med andra inte jämnt fördelad mellan män utan bedöms utifrån status. Här etableras återigen en form av hegemonisk maskulinitet där män rangordnas i en social tävling där status avgör vinnaren. Perspektiven kan också förstås utifrån Gottzéns och Bottos forskning om redpill-miljöer. Forskningen visar hur många unga män dras in i dessa miljöer som en följd av känslor av ensamhet, låg självkänsla och misslyckanden i

dejtinglivet. Redpill-miljöer erbjuder tolkningsramar och förklaringsmodeller för egna upplevda misslyckanden. Förklaringarna kopplas till status, kvinnors preferenser och en ökad konkurrens på " dejtingmarknaden". P1 uttrycker även att "men don't have to be loyal" och att han själv har "unlimited options". Högstatusmannen är överordnad, följer inte samma normer som andra där hans sexuella frihet rättfärdigas av hög status. Unga män som lockas av dessa perspektiv erbjuds förklaringar som är kopplade till status, disciplin och styrka. Lösningen på ensamheten blir alltså att bli mer disciplinerade, starkare, rikare och därmed nå högre status och komma närmare det hegemoniska maskulinitetsidealet. Detta kan också förstås utifrån den delaktiga maskulinitetsformen. Alla män är och kan inte vara högstatusmän. Däremot går det fortfarande att identifiera sig med idealet. Männen erbjuds ett ideal att sträva mot, det hegemoniska. Den hegemoniska maskuliniteten legitimeras också genom det P1 beskriver som "normal evolutionary biology". P1 hänvisar till historiska manliga erövare som haft många sexuella partners i syfte att få så många barn som möjligt. Mäns "promiscuity" är naturlig och förväntad medan kvinnors uttrycks som ett problem.

P1: "There's never been a single female who's been celebrated for her promiscuity ever in history. It's always been frowned upon and disgusting".

Maskulinitet beskrivs som erövrande, expansiv och aktiv, medan ideal för kvinnor beskrivs i termer av passivitet och exklusivitet. Detta vittnar återigen om ett maskulinitetsideal som handlar om kontroll över andra män och i detta fall kontroll över kvinnan och hennes sexualitet. Den ideala maskuliniteten konstrueras relationellt. P1 uttrycker även "not my girl, she stays at home". Kontroll över kvinnans rörelsefrihet visar på maskulinitetsideal om auktoritet. Strävan mot de hegemoniska maskulinitetsidealen blir till en tävling där kvinnan fungerar som statussymbol och andra män fungerar som publik. Detta uttrycks även av P3 och P4 i V3:

P3: "We don't respect fat people".

P4: "Yeah, gays shouldn't be getting married in the United States. Absolutely not".

P3: "Like, it's fine. The guys that are gonna succeed are gonna succeed, and when I give them that kind of motivation, it's either gonna inspire or make them- Fair . y- you know, say, "Oh, I'm gonna go cry in a room." Go cry in a room, bro. We need losers".

P4: "So I just acknowledge this, and I tell men to be men and be leaders and don't put your girl in a leadership role, and then people say I'm a misogynist for that".

Här beskrivs alltså återigen en rangordning av män i ett socialt spel där det "behövs förlorare" för att det ska finnas vinnare. Maskulinitet konstrueras och artikuleras i termer av ledarskap och kontroll samtidigt som det finns män som lyckas med detta och män som misslyckas. Citaten ovan vittnar om olika typer av maskuliniteter där den hegemoniska står överst. Att vara homosexuell eller överviktig är enligt P3 och P4 inte förenligt med den ideala maskuliniteten. Detta kan förstås som ett uttryck för det som Connell beskriver som underordnad maskulinitet. Dessa är former av maskulinitet som nedvärderas i relation till det hegemoniska idealet där att vara homosexuell och överviktig inte ingår.

5.2 Maskulinitet som underordnad och hotad

Ett annat och centralt resultat är att maskulinitet inte enbart konstrueras som något dominant och överordnat, utan även som underordnat, begränsat och hotat i en samtid som man menar genomsyras av och är starkt präglad av feministisk logik. Denna konstruktion är avgörande för denna studiens övergripande syfte. Å ena sidan framställs män som mer ansvarstagande och mer samhällsbärande än kvinnor. Å andra sidan framställs män och maskulinitet som utsatta av en samhällsutveckling där deras position har försvagats. Konstruktionen av maskulinitet blir därav paradoxal, den är både underordnad och överordnad. I materialet identifierades konstruktionen genom berättelser om mäns samtida position i samhället i termer av konkurrens, bortval, ensamhet och sexuell exkludering. Genom denna konstruktion artikuleras en ekvivalenskedja:

Män - konkurrens - ensamhet - bortval - sexuell exkludering - marginalisering

Konstruktionen ligger nära Gottzéns forskning om uttryck för manlig "ressentiment" inom dessa typer av digitala miljöer. Gottzén analyserar hur mäns erkännande av sårbarhet, ilska och bitterhet inte nödvändigtvis leder till positiva utfall. Känslorna kan omvandlas till en politiskt laddad identitet rotad i känslor av ilska, förlust och orättvisa. I materialet fungerar konstruktionen av maskulinitet på ett liknande sätt. Mäns utsatthet används inte som en strategi för att ifrågasätta och kritisera hegemoniska maskulinitetsideal, utan för att legitimera dem. Föreställningen om mäns utsatthet grundar sig i en uppfattning om att mäns rättmätiga,

överordnade position frångästs dem. Denna typ av idéer visar även Van Veeren i sin forskning om redpill-miljöer, där återkommande teman är “feminist oppression” och “sexual entitlement”.

P1: It's becoming harder and harder for men to play.... And that's all women's fault, of course. Because. No, but it is, because women choose the winners, right?

P3: And who controls the sexual marketplace? The women do, for the majority. 'Cause like average guys don't control the sexual market unless you're a top-tier guy.

P1 och P3 liknar samtiden och samhället vid ett hyperkonkurrensutsatt spel om status där enbart vissa män lyckas. Den moderna mannen konstrueras som underordnad och inte som automatiskt privilegierad. Att vara man konstrueras och artikuleras genom begrepp som status, pengar, sexuell tillgång. Detta är någonting som män måste kämpa för att uppnå. Misslyckanden leder till ensamhet och utanförskap. Det konstrueras alltså en samtid som är präglad av växande klyftor män emellan. Både P1 och P3 uttrycker en föreställning om att det finns vissa män, högstatusmän, som har tillgång till kvinnor, pengar och respekt medan andra män “inte har något”. Maskulinitet konstrueras som en hierarkiskt underordnad position i en modern värld, där män måste klättra på en status-stege. Alla män får på så vis inte tillgång till den manliga dominansen. Många män framställs som förlorare i ett socialt spel om pengar, status och kvinnor. Här framkommer återigen tydliga distinktioner och uppdelningar mellan olika män och olika maskulinitetsformer. Underordnade maskuliniteter blir alltså enligt utsagan mest påverkade av samtidens feministiska samhälle. Konstruktion fungerar som en förklaring till varför vissa män är marginaliserade och utsatta.

En annan intressant motsättning är kvinnors roll i den sociala tävling som framställs. Å ena sidan konstrueras en bild av att det är kvinnors fel att vissa män är ensamma och sorgliga, eftersom att det är kvinnor som kontrollerar “the sexual marketplace”. Å andra sidan konstrueras en bild av att det är män som är samhällsbärande och där högstatusmän står överst i hierarkin. Kvinnor får både en aktiv och passiv roll i konstruktionen av samtiden som en social tävling om status. Eftersom att föreställningen om att kvinnor har makten över det som beskrivs som “the sexual marketplace” konstrueras också en bild av att de behöver kontrolleras. P1 uttrycker:

P1: "Not my girl, she stays home," I look good. That's- That's it . that's what makes you feel good. She stays home. She doesn't go out. She doesn't want, she doesn't wanna go out without me".

Kvinnor fungerar som en statussymbol i det egna självhjälps-projektet och eftersom att de står över män i hierarkin och har makt måste de kontrolleras. Hur maskulinitet konstrueras i manofären är med andra ord beroende av hur kvinnor värderar och tillskriver män status. En motsägelsefull bild konstrueras där män ursprungligen är underordnade kvinnor men genom status återtar rollen som överordnad. Detta samtidigt som man hänvisar till historiska, biologiska och moraliska argument om mäns överordning i samhället. Alla män får alltså inte vara en del av den manliga dominansen där män artikuleras och tillskrivs mening i enlighet med följande ekvivalenskedja:

män - konkurrens - ensamhet - bortval - sexuell exkludering - marginalisering

Kvinnor framställs som en avgörande aktör i lågstatusmännens utstatthet. Kvinnor får som tidigare nämnt en paradoxal roll. Män framställs som ansvariga för sin egen självförbättring samtidigt som de är beroende av kvinnors sexuella preferenser. Maskulinitet kan genom detta förstås som något som hela tiden riskerar att misslyckas. Män måste hela tiden bevisa och upprätthålla sin maskulinitet och därigenom sitt värde. Om inte blir man socialt och sexuellt exkluderad. Det artikuleras en mening och en föreställning om att samhället straffar män hårdare för sitt misslyckande. Detta knyter återigen an till Bottos och Gottzés forskning om redpill-miljön. Individuella erfarenheter av misslyckanden översätts till bredare berättelser om kvinnor och feminism. Eventuella sociala eller ekonomiska problem omförhandlas till och förklaras utifrån ett antifeministiskt perspektiv. Forskningen visar också att männen som lockas av redpill-ideologin och manofären ofta beskriver individuella erfarenheter av ekonomisk och social problematik. Istället för att förklara problematiken utifrån ojämlika ekonomiska klyftor i ett kapitalistiskt samhälle, omformuleras lösningen utifrån en antifeministisk logik.

P1: "If you're a man and you're arrogant and you think you're something when you're not, trust me, society will teach you very quickly that you don't matter when you don't get laid and you stay a fucking brokey".

Denna logik som framställs fungerar som ett argument för varför män måste vara dominanta, disciplinerade och mer konkurrenskraftiga. Detta blir en del av den paradoxala förhållandet mellan underordnad och överordnad. Den underordnade positionen fungerar därför som ett argument för hegemoniska maskulinitetsideal och inte ett brott mot den. Maskulinitetens underordning förklaras därför av något annat, den hårda och villkorslösa samtiden. Den manliga utsattheten fungerar som en förklaring varför maskulinitet måste innebära dominans, kontroll och hårt arbete.

P4: What femi- feminism has done, right, and female liberation and female sexuality, et cetera, what it's done is it's inadvertently given all the power and leverage to the top 1% men.

Ovanstående citatet konstruerar en bild av vad den manliga underordningen grundar sig i. Den sociala och hyper-tävlingsinriktade samtiden har tagit form som en följd av att män inte längre har kontroll över kvinnors sexualitet. Central blir att offerpositionen inte fungerar som ett brott mot den hegemoniska maskuliniteten utan som ett argument för dess upprättelse. Detta leder in på nästa tema: feminismen och liberalismen som det gemensamma hotet mot den traditionella maskuliniteten.

5.3 Feminismen och liberalismen som hotet mot maskulinitet

Det tredje övergripande temat som identifierades är hur bredare progressiva samhällsförändringar utgör ett hot mot maskulinitet. Dessa föreställningar artikuleras på olika sätt i materialet. Det gemensamma temat handlar om föreställningen om ett feministiskt och liberalt "woke-etablissemang" som begränsar yttrandefriheten och traditionell maskulinitet. Maskulinitet konstrueras i opposition till en samtida västerländsk ordning som begränsar, tystar och försvagar män och traditionell maskulinitet.

P1 konstruerar feminismen som den huvudsakliga antagonisten. Feminismen beskrivs som en verklighetsfrånvänd och svag ideologi som enbart kan verka och existera i ett samhälle uppbyggt och försvarat av män.

P1: "Feminism goes out the fucking window the second that the snow needs shoveling or there's a fucking broken-down car or the tire needs changing":

P1: . Feminism is an ideology which cannot be defended by feminists. The only people who could defend feminism are the men who subscribe to the garbage.

Det centrala i konstruktionen blir att maskulinitet kopplas till det realistiska, logiska och rationella medan feminismen konstrueras med begrepp som illusion, svaghet och beroende. Det konstrueras inte som en legitim politisk rörelse utan något som går under när samhället återgår till verklighetens hårda realiteter. Den antagonistiska strukturen utgörs av en föreställning om att feminismen genom sitt icke-erkännande av mäns nödvändighet fungerar som ett hot mot maskulinitet. Föreställningen om att feminismen inte erkänner kvinnors beroende av män vittnar om en konstruktion där feminister framställs som otacksamma och icke-självständiga. P1 hävdar att feminismen endast kan verka i ett samhälle där män redan gjort allt hårt arbete och skapat ett skyddat och tryggt samhälle. Sammantaget utgör detta en viktig del av diskursens antifeministiska logik. Män är samhällsbyggande och beskyddande och utgör därför grundpelaren i samhällets ordning. Hegemonisk maskulinitet blir enligt denna konstruktion ytterst nödvändig för samhället och civilisationens fortlevnad. Det finns en tydlig föreställning om att starka, disciplinerade män spelar en samhällsbärande roll.

P1: "And the second anything bad were to happen to you, the second you were physically threatened or times were to get hard or war were to start or famine or riots, the first thing you'd do is find a big, strong man, shit yourself, and throw the feminism out the window".

Det finns alltså en föreställning om att feminismen förutom att kritisera män, också förnekar den traditionella maskuliniteten som gör samhällets existens möjlig. Som tidigare nämnts konstrueras också en bild av att feminismen inte kan försvara sig själv vilket gör den beroende av maskulinitet, samtidigt som ideologin angriper och kritiserar maskulinitet. Alltså vittnar detta om en bild av att feminismen inte kan försvara sin egen politiska ordning.

Utifrån Mouffes antagonistiska demokratibegrepp konstrueras feminismen som en icke-legitim politisk motståndare som utgör ett hot mot samhällets överlevnad. Feminismen artikuleras med uttryck och begrepp som motsägelsefullhet, destruktivitet och svaghet. Alltså blir feminismen inte det man konkurrerar med utan något som måste avslöjas och överges. Den utgör på vis ett hot mot samhället och verkligheten i stort.

En annan del av den feministiska hotbilden beskrivs vara den kvinnliga sexuella frigörelsen och något som beskrivs som översexualiseringen av kvinnor. Kvinnors sexuella frigörelse tolkas inte som ett uttryck för individuell autonomi utan som ett symptom på hela västvärldens förfall. Samhället sägs vila på en könad världsordning och när kvinnlighet inte längre förknippas med renhet och sexuell exklusivitet riskeras samhällelig kollaps. På så vis etableras en antagonistisk relation där den liberala och feministiska samhällsutvecklingen artikuleras i termer av "Västvärldens förfall".

P1: "This is a very serious point because the Western world has collapsed in real time and it's a failed society. And one of the reasons it's a failed society is because of the over-sexualization, especially of females as a whole".

Fortsättningsvis går det även att utifrån materialet identifiera en föreställning om ett feministisk liberalt etablissemang som tystar och censurerar traditionell maskulinitet. Detta menar man kommer från olika håll i samhället.

P3: "But if you're gonna look at who controls the majority of the censorship, it's absolutely the libs, right? Like, because they dominate the big tech".

P2: "Well, if we didn't have a voice, we wouldn't have these legal problems. It's, it's as simple as that, you know? If we weren't loud, if we didn't talk, and if we, if we said the right things according to the people in power, then, we didn't, we wouldn't have this legal problem at all".

Det finns alltså en idé om ett etablissemang som censurerar och begränsar vad den traditionella maskuliniteten står för. Stark och traditionell maskulinitet kopplas samman med sanningssägande och logik. Samtidigt konstrueras en föreställning om en vänsterliberal elit som motarbetar det diskursen uppfattar som "sanningen". Paradoxen i detta resonemang är återigen att det finns en inneboende motsättning mellan traditionell maskulin styrka och underordning. Det vill säga det etableras en förståelse av traditionell maskulinitet som samhällsbyggande och nödvändig samtidigt som den är under hot av en feministisk elit. Som tidigare beskrivits presenteras en bild av en redan kollapsad västvärld som en följd av kvinnlig sexuell frigörelse och en feministisk samhällsutveckling. Förståelsen av feminsimen och liberalismen går utifrån materialet att tolkas som krafter som förvränger verkligheten och

inte som politiska motståndare. Det går att tolka en tydlig distinktion mellan “de som ser världen för hur den är” och det som “lever i en illusion”. Den toxiska maskuliniteten eller vad det diskursen menar är “traditionell maskulinitet” positioneras på verklighetens sida, medan feminismen artikuleras genom begrepp som illusion och förnekelse. Feminismen förstås inte som ett legitimt politiskt sätt att organisera samhället, utan snarare som ett hot mot en redan historiskt beprövad ordning.

Denna logik och resonemang är avgörande för förståelsen av hur diskursen politiserar maskulinitet. Konstruktionen handlar om hur försvaret av hegemonisk maskulinitet är avgörande för att undvika samhällelig kollaps. Maskulinitet ges alltså mening genom dess motpol. Genom att den positioneras mot något som beskrivs som en verklighetsfrånvänd feminism och liberalism blir den politisk. På så vis fungerar feminism och liberalism som avgörande för konstruktionen av maskulinitet. Detta kan förstås utifrån Banet-Weiser och Kays forskning om digital antifeminism. Forskarna visar hur feministiska begrepp och uttryck omförhandlas enligt en antifeministisk logik. Det finns i materialet tydliga idéer om förtryck, censur, tystande från en feministisk makt. Feminism framställs inte som en rörelse som jobbar för jämlikhet, utan som en ordning som aktivt försvagar män och förvränger verkligheten. Språk om makt, censur och förtryck omformuleras och beskriver mäns påstådda utsatthet och feminismen påstådda maktposition. Materialet konstruerar en bild av en osynlig maktrelation där feminismen i det tysta förtrycker den hegemoniska mannen. Den hegemoniska maskuliniteten positioneras alltså mot den verklighetsfrånvända feminismen. Denna beskrivning ligger också nära Barnes & Karims (2026) forskning om manofären som en form av “contentious politics”. Där ett återkommande tema är föreställningen om ett “gynokratiskt samhälle”. De blir till motpoler som stabiliserar en viss förståelse av en politisk maskulinitet som artikuleras enligt denna ekvivalenskedja.

Maskulinitet - logik - rationalitet - verklighet - sanningssägande

5.4 Maskulinitet och politisering

Den sista tematiseringen handlar om hur maskulinitet kopplas till bredare frågor och berättelser om feminism, modernitet, familj och föreställningen om västvärldens kollaps. Den traditionella maskuliniteten kopplas som tidigare nämnt samman med det rationella och

logiska medan västvärldens feministiska utveckling konstrueras som falsk, känslostyr och verklighetsfrånvänd.

P1: "The house you're living in was built by a man. The car you're driving was designed by a man. Your whole life depends on men".

P1: "Men built the Earth. I'm not saying men are perfect, but the entire world that you're existing under was built by men".

Det framgår en tydlig konstruktion av maskulinitet som avgörande för samhällets fortlevnad. Konstruktionen bidrar med att formulera en form av bredare samhällsdiagnos. Diagnosen bygger på en föreställning om en hotad civilisation till följd av en samtid som försvagat mäns position i samhället. Maskuliniteten och mäns position i samhället blir till en måttstock på samhällets tillstånd. Genom det här resonemanget fylls maskulinitet med politisk innebörd.

P3: "And the issue is that the problem with feminism is that it doesn't align with biological reality, right?"

P2: "If we weren't loud, if we didn't talk, and if we, if we said the right things according to the people in power..."

Det konstrueras en tydlig bild av den maskulina mannen stark men som institutionellt underordnad av en samhällelig elit som för en feministisk agenda som strider mot "biologisk verklighet". Här konstrueras maskulinitet som ett politiskt projekt för upprättelse. Den maskulina identiteten handlar inte enbart om något som män bör utveckla för sin egen skull utan som något nödvändigt för återupprättandet av en samhällsordning baserad på "biologisk verklighet". Mannens styrka, disciplin och status blir mer än ett individuellt projekt utan också en del av en bredare samhällelig kamp. Att vara "en riktig man" blir till en positionering i en påstådd konflikt mellan "sanningssägare" och "lögnare". Det etableras två ekvivalenskedjor som står i konflikt med varandra:

Maskulinitet - sanning - logik - samhällsbyggande - styrka - motstånd

Feminism - sensitivitet - reglering - makt - falskhet - verklighetsfrånvändhet

Logiken kring den paradoxala relationen mellan underordning och överordning blir tydlig här. Maskulinitet konstrueras som stark och samhällsbärande men även som tystad och begränsad. Det går att tolka denna spänningen som en del av diskursen mobiliserande kraft. Det vill säga om män enbart konstruerades som starka och dominanta hade det varit svårt att motivera återupprättelsen man eftersöker och om män enbart hade framställts som offer hade det varit svårt att upprätthålla idealet om dominans. Kombinationen mellan dessa till synes motsägelsefulla positioner gör att diskursen å ena sidan kan konstruera män som rättmätiga ledare och å andra sidan berövade sin position. Konstruktionen utgörs av föreställningen om att män bör leda och bygga samhället men att samtiden försvagat och misstänkliggjort män. Denna konstruktion utgör en central del av hur maskulinitet politiseras. Det konstrueras ett tydligt problem, en fiende och en lösning. Fienden blir liberala och feministiska strömningar som påstås genomsyra institutioner, media och makten. Lösningen blir att den traditionella maskuliniteten återupprättas och att kvinnors sexualitet kontrolleras. Det här kan förstås som ett försök till hegemonisk fixering. Den flytande signifikanten maskulinitet är i materialet ett öppet och omstritt begrepp där diskursen försöker etablera en viss förståelse av begreppet. Detta medan det finns en tydlig bild om att begreppet försvagats av den feministiska idéströmningen som fyllt det med annan innebörd. Alltså utesluts andra förståelser av begreppet där diskursen framställer andra betydelser som jämlikhet eller sårbarhet som en del av det diskursen vänder sig mot. Dessa begrepp framställs som svaga och feminiserade.

P3: "So if you go ahead and you have a population that's run by women that are malleable to influence, and then you got a bunch of wokey men who are fat, weak, not going to the gym, not taking their health serious, and they're concerned with being politically correct, you can easily control the population":

I förlängningen innebär politiseringen av maskulinitet också en avgränsning mellan vilka män som ses som legitima. Den starka, disciplinerade, dominanta och traditionella mannen som ställer sig emot feminismen ges legitimitet. Medan de progressiva och feministiska männen framställs som svaga och lättkontrollerade och fråntas därmed legitimitet. Maskulinitet blir på så vis inte bara en konflikt mellan män och kvinnor utan även män emellan. Återigen görs det en distinktion mellan den hegemoniska formen av maskulinitet och underordnade former. Män som är svaga, feminiserade eller överviktiga ses inte som legitima män som ska utgöra samhällets grundpelare.

6 Avslutande diskussion

Syftet med denna studie har varit att undersöka hur maskulinitet konstrueras och politiseras inom manoscänen. Genom uppsatsen diskursteoretiska utgångspunkt visar studien att maskulinitet tillskrivs mening i olika och ibland, till synes, motsägelsefulla bemärkelser. Först och främst identifierades ekvivalenskedjor i manoscändiskursen som kopplade maskulinitet till traditionella maskulinitetsideal som styrka och disciplin. Även hegemoniska maskulinitetsideal som status och kontroll återfanns i diskursen. Ingången och inspirationen till uppsatsen handlade primärt om konstruktionen av maskulinitet som både under- och överordnad. Den dubbla konstruktionen handlar å ena sidan om en framställning av mannen som dominant och samhällsbärande, å andra sidan om misstänkliggjord, begränsad och tystad i samtiden. I denna motsättning kan uppsatsens centrala resultat identifieras, maskulinitet framställs som både naturligt överordnad och som utsatt för en samhällsutveckling där dess auktoritet inte längre erkänns.

Maskulinitetsbegreppet har behandlats och betraktats som en flytande signifikant som fyllts med olika och samtidigt sammanhängande betydelser. Olika delar av materialet har fyllt begreppet med olika innebörd, i vissa handlar det primärt om status, pengar, sexuell tillgång, och kontroll över kvinnors sexualitet. I andra delar har det mer kopplats till hårt arbete och disciplin. Det finns genomgående en tydlig föreställning och konstruktion av maskuliniteten som begränsad, tystad och censurerad i samtiden. Den gemensamma logiken i materialet är en tydlig bild av den riktiga mannen och maskuliniteten som stark, självansvarig, verklighetsförändrad och kapabel att dominera och uthärda samtidens motstånd.

Framställningen av den ideala mannen och maskuliniteten kan förstås som ett försök att stabilisera vissa betydelser av maskulinitet inom en hegemonisk diskurs. Det finns en tydlig föreställning och bild av maskuliniteten som sanningssägande, stark, disciplinerad och ytterst nödvändig för samhällets och civilisationens överlevnad. Mot denna kedja av mening etableras ett hotfullt "dem" som förknippas med falskhet, feminism, progressivitet, reglering, censur, misstänkliggörande och samhällsförfall. Genom denna struktur etableras en politisk relationell motsättning inom diskursen där det finns en bild av "de som ser världen för vad den är" och de "som lever i en illusion". Detta går alltså att utläsa en framställning av en ond

och hotfull feminism som fungerar som ett "dem" och en god och sanningssägande maskulinitet som fungerar som ett "vi".

Det framkom emellertid en intressant nyans i resultatet som beskriver relationen mellan män som hierarkisk. Det vill säga det konstrueras inte bara tydliga skillnader mellan män och kvinnor, utan även män emellan. Återkommande är idén om status som avgörande för var en man placeras i hierarkin i relation till andra män. Status konstrueras i sin tur i termer av pengar, respekt, sexuell tillgång och kontroll över kvinnor. Högstatusmännen konstrueras som starka, självdisciplinerade och sanningssägande medan lågstatusmännen konstrueras som lata, feminiserade, och svaga. Genom denna konstruktion etableras förutom en hierarki mellan män och kvinnor, en intern maskulinitetshierarki. Det centrala inom hierarkin utgörs av en tydlig konstruktion av den legitima mannen som en man som vägrar anpassa sig efter liberala och feministiska normer.

Utiifrån denna logik blir Connells maskulinitetsteori särskilt användbar. Idealet som framträder i materialet är något som långt ifrån alla män kan uppnå. Tvärtom är idealet oerhört krävande och exkluderande. Högstatusmannen, den ideala mannen och i förlängningen den hegemoniska mannen konstrueras i materialet som rik, stark, kontrollerande och disciplinerad. Detta ideal blir i sin tur något som alla män påverkas av och måste förhålla sig till. Maskulinitet blir en position som ständigt måste presteras, förbättras och sedan upprätthållas. Detta genom att jobba hårdare, bli rikare, träna och tåla mer.

Samtidigt framkom en beskrivning av underordnad maskulinitet som den hegemoniska maskuliniteten blir beroende av. Det paradoxala i materialet blir som tidigare nämnt att de hegemoniska männen framställs som både dominanta och som offer. Samtiden beskrivs som hyper-konkurrensutsatt när det gäller arbete och pengar men också gällande relationer och dejting där kvinnor påstås ha makten. Detta fungerar som en förklaring varför lågstatusmännen blir ensamma, bortvalda och sexuellt exkluderade. Offerberättelsen utgörs också av andra aspekter. Genomgående uttrycks en föreställning om att det finns en gemensam elit som tystar, censurerar och begränsar de hegemoniska männen. Vanligt förekommande inom dessa digitala manofär-miljöer är talet om den så kallade "the matrix". "The Matrix" åsyftar en föreställning om att det finns en gemensam västerländsk och feministisk agenda där "the people in power" styr.

Motsättningen mellan de olika positionerna är en central del av diskursen. Konstruktionen av den manliga offerpositionen används och fungerar inte som ett sätt att ifrågasätta den manliga dominansen. Den handlar snarare som ett sätt att legitimera en återupprättande av den.

Offerpositionen grundar sig i en bild av att män berövats sin naturliga och historiska dominanta position i samhällshierarkin. Genom denna beskrivning skrivs konstruktionen av maskulinitet fram som ett samhällsproblem. På så vis fungerar argumentet om en samtida underordning som ett argument för mäns återupprättelse. Kvinnors sexuella frigörelse utgör också i materialet en viktig del av offerberättelsen där mannen förlorat kontrollen över kvinnans sexualitet. Berättelsen om kvinnors sexualitet uttrycks som ett symptom på samtidens och västvärldens problem och en som en viktig förklaring till varför det finns svaga män som blir ensamma och sexuellt exkluderade.

Samtidigt uttrycks ett tydligt avståndstagande från det som beskrivs som de svaga och feminiserade männen. De uppfattas som patetiska och otillräckliga, vilket gör Connells maskulinitetsteori särskilt tillämpbar vad gäller förståelsen av maskulinitet inom manosfären. Offerpositionen som framkommer utgör en viktig förståelse av skillnaden gentemot en traditionell förståelse av sårbarhet som en grund för empati, solidaritet eller jämlikhet. Den påstådda underordningen och utsattheten omvandlas istället till ökade krav på disciplin, styrka och kontroll. Berättelsen om den manliga utsattheten blir politisk, eftersom den skapar en föreställning om en manlig förlust: män har förlorat sin auktoritet och kvinnor har blivit för självständiga. Lösningen som presenteras handlar inte om att omförhandla förståelsen av maskulinitet i en mer empatisk eller sårbar riktning, utan att återinföra den typ av maskulinitet som påstås har gått förlorad.

Bilden knyter an och överensstämmer med tidigare forskning om manosfären. Inom denna typ av manosfäriska diskurser uttrycks ofta föreställningar om hur män blivit förtryckta av ett progressivt samhälle som genomsyras av feminism och förändrade könsroller. Denna studie bekräftar denna tes, men visar också hur detta sker i kombination med starka hegemoniska maskulinitetsideal. Män påstås inte enbart vara förlorare, utan sägs också vara förlorade ledare och härskare. Argumenten grundar sig i föreställningar om natur, historia och biologi och genom detta blir offerberättelsen särskilt kraftfull. Offerpositionen blir på vis mobiliserande.

I denna konstruktion av offerpositionen utgör som tidigare nämnt feminismen och liberalismen en central del. Konstruktionen av feminismen utgörs av en föreställningen om hot mot en beprövad samhällsordning. Strukturens relationella karaktär kan därför betraktas som det Chantal Mouffe beskriver som antagonistisk. Maskuliniteten positioneras som en politisk motståndskraft i en samtid som försöker tysta och censurera "riktiga män". Feminismen och liberalismen betraktas och framställs inte som legitima politiska krafter i samhället utan något som utgör ett hot mot män, kvinnor, familjen och samhället i stort. Konflikten handlar alltså inte om olika politiska ståndpunkter inom en gemensam demokratisk ram utan om en föreställning om kamp mellan verklighet och illusion, styrka och svaghet samt ordning och förfall.

Den maskulina positionen inom diskursen kan förstås som en politiserad identitet som erbjuder förklaringar till negativa individuella erfarenheter som ensamhet, fattigdom och osäkerhet. De enskilda och individuella erfarenheterna omförhandlas till en kollektiv berättelse om en manlig underordning som en följd av ett samhälle som sett en feministisk utveckling. Personliga problem som svårigheter med dejting, ensamhet och ekonomiska svårigheter omförhandlas och blir politiska. De individuella problemen framställs och uppfattas som delar av en större samhällelig konflikt som pågår. I Lucas Gottzén forskning kritiserar han och ifrågasätter tidigare antaganden om att mäns sårbarhet skulle föda "ethical responsiveness". Uppsatsen inspirerades av Gottzéns resonemang kring Judith Butlers forskning och teorier. Butler menar att när män erkänner sin egen sårbarhet blir de mer kapabla till att erkänna andras. Vilket i sin tur leder till mindre behov av dominans, kontroll och aggressivitet. Gottzén pekar istället på att erkännandet av sårbarhet kan leda till "ressentiment". Gottzén menar därför att feministisk forskning måste fokusera på denna sårbarhet för att hjälpa män att rikta sin kritik gentemot kapitalism och nyliberalism istället för att den omförhandlas enligt en antifeministisk logik.

Studiens huvudsakliga fokus och bidrag har alltså varit att undersöka hur maskulinitet konstrueras och politiseras inom manoscenen samt hur föreställningen om underordning och överordning diskursivt hålls samman. Samtidens maskulinitet framställs som underordnad och i behov av återupprättelse. Detta legitimeras i sin tur med hänvisning till en naturlig eller historisk ordning. Maskulinitetens offerberättelse fungerar alltså inte som ett ifrågasättande av mannens överordning, utan som ett sätt legitimera en maskulin återupprättelse. Det är genom denna konstruktion fenomenet blir politiskt mobiliserande. Frågeställningens svar kan

sammanfattas genom att maskulinitet konstrueras som en hierarkisk statusposition som grundar sig i styrka, kontroll, disciplin och konkurrens. Maskulinitet blir politisk inom diskursen genom att den positioneras mot föreställningen om en verklighetsfrånvärd feminism. Strukturen gör maskuliniteten till en politisk konfliktlinje där män uppmanas att återta sin rättmätiga position i samhällshierarkin.

Gottzén och Areschoug framhåller att senare studier påvisat ett större så kallat "gender gap" i hur män och kvinnor röstar. Där män under senare år i högre utsträckning anammat betydligt mer konservativa värderingar. Detta blir särskilt intressant i ljuset av denna studie och vittnar om betydelsen och relevansen av att undersöka manoscänen som ett politiskt fenomen. Konstruktionen av maskulinitet i manoscänen handlar om något mer än att vara man i individuell mening. Det handlar snarare om en bredare politisk beskrivning av förlust och återupprättelse. Diskursen får stor politisk slagkraft genom att mannen här påstås en gång ha fungerat som samhällets mest nödvändiga grundpelare, men som nu har förlorat sitt erkännande. Denna dubbla position mellan underordning och överordning är eventuellt det som gör diskursen så mobiliserande och utbredd som den faktiskt är idag. Män erbjuds både en förklaring och en lösning på individuella problem och misslyckanden. Den maskulina identiteten blir mer än ett ideal, utan även ett politiskt projekt. Precis som både Gottzén et al. och Robert et al. visar resultaten från denna studie betydelsen av fortsatt forskning inom området för att tolka samtida antifeministiska rörelser.

7 Referenser

Banet-Weiser, Sarah & Kay, Jilly Boyce, 2026. "Through the looking glass: Feminism and Reactionary Politics in the Digital Hall of Mirrors", *European Journal of Cultural Studies* vol. 29, nr 2, s. 445 - 453.

Barnes, Mariel J. & Karim, Sabrina M., 2026 "The Manosphere and Politics", *Comparative Political Studies* vol. 59, nr 1, s. 3-43.

Boréus, Kristina & Bergström, Göran, 2018. *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text och diskursanalys*. 4 upl. Lund:studentlitteratur.

Botto, Matteo & Gottzén, Lucas, 2024. "Swallowing and Spitting Out the Red Pill: Young Men, Vulnerability, and Radicalization Pathways in the Manosphere", *Journal of Gender Studies* vol. 33, nr 5, s. 596-608.

Butler, Judith, Gambetti, Zeynep & Sabsay, Leticia, red., 2016. *Vulnerability in Resistance*. Durham: Duke University Press.

Connell, R. W. & Messerschmidt, James W., 2005. "Hegemonic Masculinity: Rethinking the concept", *Gender and Society* vol. 19, nr 6, s. 829-859

Gerrand, Vivian, Ging, Debbie, Roose, Joshua M. & Flood, Michael, 2025. "Mapping the neo-manosphere(s): New direction for research, *Men and Masculinities* s. 1-22.

Gottzén, Lucas, 2024. "Vulnerability, Sovereign Masculinity and Male Identity Politics in the Manosphere", *Gender and Justice* vol. 1, nr 1, s. 13-31

Gottzén, Lucas & Areschoug, Susanna, 2025. "Young Masculinities and Political Subjectivity in and Beyond the Manosphere", *YOUNG* vol. 33, nr 5, s. 431-439

Jørgensen, Marianne Winther & Phillips, Louise, 2002. *Discourse Analysis as Theory and Method*. London: SAGE.

Kay, Jilly Boyce, 2026. "A Tale of two angers: The Manosphere, the Femosphere and the Gender Politics of Mediated Rage", *feminist theory* vol. 27, nr 1, s. 31-49

Mouffe, Chantal, 2005. *On the Political*. London: Routledge.

Ortegá Fernandez, Egle, 2025. The Manosphere and its evolution in sociopolitical dynamics: a systematic review of academic publications (2018-2023). *European Public and Social Innovation Review*, 10, 01-16.

Roberts, Steven, Reddan, Del Rio Maya, Thomas-Parr, Georgia & Wescott, Stephanie 2026. "The reanimation of Normative manhood acts in schools: teachers accounts of boys' manosphere-aggregated misogyny". *Gender and education*. Routledge: Taylor and Francis group.

UN Women, 2025. "What Is the Manosphere and Why Should We Care?"
<https://www.unwomen.org/en/articles/explainer/what-is-the-manosphere-and-why-should-we-care> hämtad 1 maj 2026.

Van Veeren, Elspeth, Moerking, Elisabeth & Dryer, Harvey 2026. Taking the red pill: conspiracy theories, gender, and the "elusive epistemologies" of the manosphere. *International feminist journal of politics*, 28: 2, 437-470. Routledge: Taylor and Francis.